



ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Είναι αναγκαία μια συνεργασία της Αρχιεπισκοπής με κοινωνικούς φορείς

Ο ερχομός του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Σεβασμιωτάτου κ.κ. Μακαρίου και η ενθουσιώδης υποδοχή του από την ομογένεια είναι και ένα προκλητήριο για μια νέα αρχή.

Ο Αρχιεπίσκοπος ήδη έχει δημιουργήσει μια άψογη εικόνα ιεράρχη κερδίζοντας την αγάπη και σεβασμό της παροικίας μας με τις ευαισθησίες του, την ανθρώπινη -χριστιανική θα έλεγα- συμπεριφορά του, την αγάπη του για τον Άνθρωπο και το ενδιαφέρον του σαν πνευματικός ηγέτης να γνωρίσει από κοντά την ομογένεια.

Η οποία βρίσκεται σε μια ιστορική καμπή αλλαγής σκυτάλης από το παλιό στο καινούργιο, καθώς η νέα γενιά μας ετοιμάζεται να αναλάβει τις ευθύνες της. Πρόκειται, λοιπόν, για μια ευτυχή συγκυρία με την άφιξη του νέου -και στην ηλικία- Αρχιεπισκόπου ο οποίος ασφαλώς θα μιλάει την γλώσσα των παιδιών μας και θα κερδίσει τις καρδιές τους. Όμως, δεν πρέπει να αγνοήσουμε την μεγάλη προσφορά της δικής μου γενιάς που πρωταγωνίστησε στην πρόοδο της ομογένειας και την έκανε υπόδειγμα στην πολυεθνική και πολυπολιτιστική Αυστραλία.

Την γενιά που με τα χρήματα και τον ιδρώτα της

έκτισε όλα τα μεγάλα έργα που στολίζουν την ευλογημένη αυτή χώρα. Ο ρόλος της Εκκλησίας στην πρόοδο της ομογένειας ήταν, βέβαια, καθοριστικός με την συνεπή ηγεσία της τόσο στον εκκλησιαστικό, όσο στον εκπαιδευτικό και φιλανθρωπικό τομέα.

Όμως με την ανατολή της νέας εποχής οι ανάγκες θα είναι διαφορετικές και αν θέλουμε να παράγουμε μεγάλα έργα και δραστηριότητες, είναι απαραίτητη η συνεργασία της Εκκλησίας με άλλους κοινωνικούς φορείς.

Είναι γεγονός ότι η Αρχιεπισκοπή δεν χρειάζεται συνεργασίες με εξωεκκλησιαστικούς φορείς για τις πολυοχιδείς δραστηριότητές της, όμως πιστεύω ότι στο μέλλον η Εκκλησία θα πρέπει να έχει μεγαλύτερη συμμετοχή σε κοινωνικές δραστηριότητες των λαϊκών φορέων.

Η Εκκλησία έχει το αναμφισβήτητο προνόμιο να ενθαρρύνει, να ελκύει και να προβάλλει τα μεγάλα έργα του μέλλοντος σε συνεργασία με τους μεγάλους φορείς μας. Την δημιουργία ενός μεγαλοπρεπούς πολιτιστικού και πνευματικού κέντρου, ή ενός μεταναστευτικού μουσείου που θα καταγράφει την πορεία και ιστορία μας στη ΝΝΟ, για να αναφέρω δύο μόνο από τα χιλιοειπωμένα όνειρά μας που κάποια στιγμή θα πρέπει να γίνουν παγ-

ματικότητα.

Τα χρήματα υπάρχουν, η καλή θέληση υπάρχει και αν λείπει κάτι είναι ο συντονισμός και η συνεργασία ανάμεσα στους φορείς μας. Η Εκκλησία μπορεί να είναι ο συνδετικός κρίκος για να διαπρέψουμε και αντί να έχουμε δύο ή τρία μικρά πολιτιστικά κέντρα και δεν ξέρω τί άλλο, να δημιουργήσουμε στολίδια για την πόλη μας.

Αλλά δεν είναι μόνο τα κτήρια που θα αναδείξουν την παροικία μας στο μέλλον. Η χρηματοδότηση της ελληνομάθειας -Τέχνες και Γράμματα- η συνεχής επαφή με την μητέρα πατρίδα με φιλοξενία μαθητών και φοιτητών από την Ελλάδα και οργανωμένες επισκέψεις δικών μας παιδιών στην πατρίδα των προγόνων τους. Οι καλλιτεχνικές και πνευματικές ανταλλαγές με τον υπόλοιπο Ελληνισμό της Διασποράς είναι απαραίτητες δραστηριότητες όπου η παρουσία της Εκκλησίας είναι αναγκαία με την δοκιμασμένη πείρα της στην οργάνωση.

Και όταν μιλώ για «Εκκλησία», ασφαλώς εννοώ τον Σεβ. κ. Μακάριο με το κύρος του πνευματικού ηγέτη, ο οποίος μπορεί να διορθώσει τα προβλήματα του παρελθόντος και να χαρτογραφήσει το μέλλον μιας συμφιλωμένης ομογένειας στους Αντίποδες.

Μητσοτακείκη αλαζονεία

Εγγραψε σε κύριο άρθρο της (σήμερα στη σελίδα 11) η Εφημερίδα των Συντακτών:

«Είναι δυνατόν ο πρωθυπουργός να απαντάει στην κριτική του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης Αλέξη Τσίπρα με το επιχειρήμα «θα σας ζητήσω να μπειτε στη μηχανή του χρόνου και να προσγειωθείτε στο σήμερα. Στις 7 Ιουλίου έγιναν εκλογές και τις χάσατε... Χάσατε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις»;

Τι σημαίνει αυτό σε μια Δημοκρατία; Σημαίνει πως όποιος χάνει τις εκλογές έχει άδικο και όποιος τις κερδίζει έχει δίκιο; Σημαίνει πως όποιος χάνει τις εκλογές δεν δικαιούται να ομιλεί; Τόση αλαζονεία!

Είναι φανερό πως ο Κυρ. Μητσοτάκης έχει μια περίεργη αντίληψη για τον πολιτικό διάλογο. Ουδέποτε αναγνώρισε στον κύριο αντίπαλό του όσα αναγνωρίζει στον εαυτό του. Ούτε στο παρελθόν, όταν ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ούτε τώρα που έγινε πρωθυπουργός.»

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν βλέπει τον εαυτό του πρωθυπουργό, αλλά πρόεδρο μεγάλης εταιρείας που μπορεί να δένει και να λύνει χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Ο Αλέξης Τσίπρας, όμως, δεν είναι ηγέτης του ΚΙΝΑΛ, του ΚΚΕ ή της «Ελληνικής λύσης», με ποσοστά κάτω του 10% που ναι μεν έχασε τις εκλογές, αλλά με ποσοστό περίπου 32%, αντίστοιχο με το ένα τρίτο των ψηφοφόρων. Ο κ. Μητσοτάκης θα πρέπει να προσγειωθεί στην πραγματικότητα πως οφείλει να σέβεται την αντιπολίτευση, γιατί χωρίς αυτήν δεν υπάρχει Δημοκρατία.

Εκλογές

Παρεμπιπτόντως, θα σπάσουμε πλάκα όταν και ο Τσίπρας αρχίσει να απαιτεί εκλογές κάθε δεύτερη ημέρα! Αν και θα περιμένει να μάθει πρώτα τα πραγματικά μέτρα της κυβέρνησης Μετσοτάκη και την... υποδοχή τους από τον λαό.

Τάδε έφη, Γιάννης Βαρουφακός

Ακόμη ένα:

«Ο πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης, ανακοίνωσε φορολογικές ελα-

φρύνσεις από φέτος και όχι από το 2020. Σωστό; Σωστό. Ναι, αλλά και αυτός και πρωτοκλασάτα στελέχη του έλεγαν ότι θα παραλάβουν ρημαγμένη χώρα, καμένη γη και άδεια ταμεία από τους αγραβάτωτους αριστεριστές. Φαίνεται ότι οι άπλυτοι μαδουριστές εκτός από μπάφους στα υπόγεια έκαναν και νοικοκυρεμένη διαχείριση. Το είπε για άλλους λόγους ο Γ. Βαρουφακός, που δεν είναι ακριβώς φίλος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά είναι σωστό: «Κανονικά, θα έπρεπε να κάνετε ένα μικρό εικόνισμα στον κ. Τσίπρα καθώς ποτέ στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας απερχόμενος πρωθυπουργός δεν ευεργέτησε τόσο γενναϊόδωρα τον διάδοχό του»..

Καλό!

Πως λέγεται ο επαγγελματίας που δεν έχει μπει ακόμη φυλακή; -Ελεύθερος επαγγελματίας !!

Ακόμη ένα:

Τηλεφωνεί ένας άντρας στην αστυνομία και λέει: «Γεια σας, θα μπορούσα να μιλήσω με τον διαρρήκτη που έκλεψε χθες βράδυ το σπίτι μου;» «Μα αυτό κύριε δεν επιτρέπεται», του απάντησε ο αστυνομικός. «Κάντε μου αυτή την εξυπηρέτησή σας παρακαλώ, είναι μεγάλη ανάγκη!» «Γιατί είναι τόσο σημαντικό για σας να του μιλήσετε;» «Θέλω να τον ρωτήσω πως κατάφερε να μπουκάρει στο σπίτι μου χωρίς να ξυπνήσει την σύζυγό μου. Εγώ το προσπαθώ 20 χρόνια κι ακόμα να τα καταφέρω!»